

GŁOS

ŚWIĘTEGO

MIKOŁAJA

ISSN 1508-5910

Miesięcznik Parafii Świętego Mikołaja

Nr 4 (152) Rok XIII

Bydgoszcz–Fordon

Kwiecień 2011

10 kwietnia 2011 r., w naszej parafii, miała miejsce wizytacja kanoniczna księdza biskupa Jana Tyrawy.

Na Mszy św. o godzinie 8:00 ksiądz biskup udzielił sakramentu bierzmowania naszej młodzieży. O godz. 9:30 odprawił główną Mszę św. wizytacyjną, w czasie której proboszcz naszej parafii, ks. Roman Buliński, przedstawił sprawozdanie wizytacyjne oraz omówił zagadnienia związane z zaleceniami po poprzedniej wizytacji. Po drugiej Mszy św. ks. biskup udał się na wizytację Domu Zakonnego Sióstr Miłosierdzia przy ul. Piekary.

W ramach wizyty kanonicznej, o godz. 15:00 ks. bp Jan Tyrawa spotkał się z członkami organizacji katolickich działających przy naszej parafii. W spotkaniu udział wzięli przedstawiciele Domowego Kościoła, Akcji Katolickiej, Parafialnego Zespołu Caritas, Rady Duszpasterskiej, lektorów, ministrantów, szafarzy, Klubu Anonimowych Alkoholików, Klubu Seniora oraz redaktorka naszej parafialnej kroniki - pani Aleksandra Biernacik. Były również młode przedstawicielki chóru dziecięcego i zespołu młodzieżowego. Celem spotkania było ogólne zapoznanie księdza biskupa ze sprawami, jakimi na co dzień żyją członkowie parafialnych wspólnot i stowarzyszeń, a także wysłuchanie duszpasterskich wskazówek dla dalszej działalności. Poszczególne formacje przedstawione zostały przez swoich członków. Dyskusję rozpoczęła prezes Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej Agnieszka Maternowska, wskazując na początek ubiegłego wieku i dokumenty ogłoszone przez papieża Piusa XI, kiedy to zaistniał w Kościele szczególny klimat dla zaangażowania świeckich w apostołskie dzieło. Klimat ten znalazł szczególne miejsce do realizacji po zakończeniu Soboru Watykańskiego II, który w Konstytucji dogmatycznej o Kościele (*Lumen Gentium*) wyakcentował rolę posłannictwa ludzi świeckich w misji Kościoła. Ksiądz biskup podjął ten wątek, ukazując, jak od czasów Marcina Lutra zmie-

(Ciąg dalszy na stronie 4)

Wizytacja

kanoniczna

(Ciąg dalszy ze strony 2)

niała się świadomość potrzeby zaangażowania i rola laikatu w Kościele i wobec jakich zadań stają współcześnie. Nasz duszpasterz, poproszony o wskazówki do dalszej pracy, wskazał na potrzebę ścisłej współpracy stowarzyszeń katolickich działających przy parafii. Przestrzegł przed nierozsądnym rozdawaniem za darmo wielu środków materialnych tym osobom, które mogą coś wnieść do wspólnego dobra, a tego nie czynią. Jest to mądra pedagogika, która uczy dzielenia się sercem wszystkich, którzy mają taką sposobność, a okoliczności życia społecznego spowodowały, że nagle znaleźli się bez pracy lub środków do życia. W trakcie dyskusji głos zabrał przedstawiciel ruchu AA, wskazując pewne specyficzne problemy tej grupy ludzi, której udało się wyjść z choroby alkoholowej. „Mocna wiara w powodzenie leczenia i zaufanie położone w Panu to niezbędne elementy sukcesu”.

Przedstawiciel Ruchu Domo-owego Kościoła wskazał na nikły procent ludzi, którzy rzeczywiście w pełni zaangażowani są w życie Kościoła. Dobrze by się stało, gdyby więcej małżeństw z naszej parafii przyłączyło się do tej formacji. Swoimi spostrzeżeniami podzielili się państwo Iwańscy, prowadzący poradnictwo rodzinne. Z zaniepokojeniem stwierdzili, że dzisiejsza młodzież bardzo niedojrzale i nieodpowiedzialnie podchodzi do sakramentu małżeństwa.

Spotkanie z ks. biskupem odbyło się w domu katechetycznym. Było bardzo sympatyczne, jednak ks. biskupa pilnie wzywały dalsze obowiązki duszpasterskie. Na zakończenie naszego spotkania życzył zebranym pomyślności w realizacji apostołskich zadań.

K.W.

Porządek wizytacji:

godz. 8:00 – bierzmowanie,

godz. 9:30 – główna Msza św. wizytacyjna,

godz. 11:00 – wizytacja Domu Zakonne-
go Sióstr Miłosierdzia,

godz. 15:00 – spotkanie ks. biskupa z
członkami organizacji katolickich.

Wizytacja kanoniczna

Kilka słów po Misjach świętych w parafii św. Mikołaja w Bydgoszczy-Fordonie

W dniach od 27 marca do 3 kwietnia br. gościliśmy w Waszej parafii. Był to czas, do którego przygotowaliśmy się już dużo wcześniej – czas Misji parafialnych. Rozpoczęliśmy je symbolicznym gestem przekazania nam, przez ks. Proboszcza, stuy i kluczy do kościoła. W tym momencie – głęboko wierząc, że Bóg może się posługiwać człowiekiem dla dobra innego człowieka – zaczęliśmy głosić Słowo Boże.

Niedziela była dniem zachęcania do udziału w Misjach. Staliśmy się budzić nadzieję, że Duch Boży wieje kędy chce i że może nasze trudne sprawy uzdrowić, jeśli tylko Mu na to pozwolimy. Wystarczy uwierzyć i pozwolić Mu działać.

W poniedziałek tematem dominującym był dar wiary. Zastanawialiśmy się nad tym, jak sprawy się mają wśród nas, uważających się za wierzących, jakie są owoce naszej wiary. Stawiając przykład ludzi głębokiej wiary, a wśród nich szczególnie Sługę Bożego, Jana Pawła II, próbowaliśmy wskazać, na czym polega życie przesyczone wiarą. Z grupą młodszych dzieci staliśmy się poznać najbardziej podstawowe elementy modlitwy. „To rozmowa z Bogiem niewidzialnym, który nas jednak słyszy”, „to słowa proste i szczerze”, „wypowiadamy je z wielką wiarą i nadzieją”, „modlitwa jest codzienna” i „bardzo dobrze, jeśli modlimy się w domu razem z rodzicami i rodzeństwem” – to niektóre wnioski z tego spotkania. Wieczorem odbyło się spotkanie z małżonkami, gdzie padły słowa o ich wielkim i ważnym powołaniu, o tym, że Bóg ich bardzo potrzebuje, o odpowiedzialności i dawaniu dobrego przykładu, bo dzieci poznają Boga i uczą się wiary od rodziców.

Wtorek był dniem pokutnym. Próbowaliśmy zrozumieć, czym jest grzech, co on powoduje, na czym polega jego niszczyielska siła. Nie można jednak mówić o grzechu w oderwaniu od Bożego Miłosierdzia, dlatego też sporo czasu poświęciliśmy dobrodziejstwu sakramentu pokuty i pojednania. Spotkanie z dziećmi starszymi (klasy IV - VI) miało charakter świadectwa. Dzieci żywo brały w nim udział, trochę jednak szkoda, że była ich garstka. A wieczorem odbyła się nauka dla wdów i wdowców. Zapraszaliśmy słuchających, by w taki czy inny sposób angażowali się w życie wspólnoty parafialnej, a szczególnie, by przez modlitwę wspierali innych.

Środa była dniem pamięci o naszych zmarłych. Przypominaliśmy, że człowiek żyje na tej ziemi, ma zmienić tę ziemię, ale nie żyje dla tej ziemi, ale dla nieba. „Czas ucieka, wieczność czeka”. Pamięć o końcu ziemskiej pielgrzymki pomaga dobrze i godnie żyć. W tym dniu było również spotkanie z gimnazjalistami, a raczej z ich przedstawicielami. Przyszło ich niewielu, ale spotkanie było dobre i głębokie na temat przykazania: „...a bliźniego swego jak siebie samego”. Wieczorem, przy świecach, modliliśmy się za naszych zmarłych na cmentarzu.

Czwartek poświęciliśmy rozważaniu tajemnicy Eucharystii. Jest to ofiara Jezusa,

(Ciąg dalszy na stronie 7)

Środa - dzień pamięci o zmarłych. Nabożeństwo żałobne na cmentarzu parafialnym.

Piątek - dzień krzyża. Droga krzyżowa ulicami parafii.

Niedziela - zakończenie misji.

Krzyż przy kościele uległ naturalnemu procesowi zniszczenia. Jest zwyczaj, że czas misji świętych zostawia ślad w parafii w postaci krzyża. Aby zapewnić ciągłość tradycji Marek Pawłowski – właściciel Fordońskiego Zakładu Pogrzebowego ufundował wykonanie krzyża misyjnego oraz podstawy mocującej. Krzyż został wykonany w zakładzie stolarskim, zgodnie z pierwotnym wzorcem, zakonserwowany i pomalowany. Drewno na ten cel przekazał parafianin Czesław Rządkosz. Do umocowania należało wykonać stalowe zbrojenie, głęboki wykop, a następnie całość zabetonować.

(Ciąg dalszy ze strony 5)

doskonała ofiara, a nasze małe ofiary mamy dołączać do niej. One też mają swoją wartość. Zachęcaliśmy nie tylko do udziału w niedzielnej i świątecznej Mszy św., ale także do bycia na niej w tygodniu. „Między konfesjonalem a ołtarzem człowiek chrystusowie” – pisał Norwid. Wieczorem miało miejsce spotkanie z młodzieżą, gdzie poruszyliśmy temat wzrastania, rozwijania się także w sprawach religii. Wiara potrzebuje pokarmu, przemyślenia i odwagi. W poniedziałek, wtorek i czwartek kończyliśmy dzień Apelem Jasnogórskim, przywołując wybrane teksty Ojca Świętego Jana Pawła II. Przy świecach, nastrojowo, w spokoju, kończyliśmy dzień.

Piątek był dniem Krzyża. W tym dniu zwracaliśmy uwagę na obecność cierpienia, krzyża, w naszym życiu. Przyjęcie go z wiarą to również naśladowanie naszego Pana. Swoje szczególne spotkanie miały w tym dniu osoby doświadczane cierpieniem, chorobą, starością i samotnością. Udzieliliśmy im sakramentu namaszczenia chorych i zachęcaliśmy do ofiarowania swego cierpienia w jakiejś konkretnej intencji. A wieczorem przeszliśmy ulicami parafii, rozważając kolejne stacje Drogi Krzyżowej. I wydawało się, że wszystko było jak wtedy: jedni mijali nas z uśmiechem, inni pokrzykiwali, a jeszcze inni zapalali świece w oknach i na balkonach.

Sobota, przedostatni dzień Misji, był poświęcony Maryi w naszym życiu. Kult Matki Bożej nie jest tylko tradycyjną, pustą, sentymentalną praktyką, ale jest to realizacja testamentu Jezusa z Krzyża: „...oto Matka twoja. I od tej chwili uczeń wziął Ją do siebie”. Wspomnieliśmy w tym dniu o wielkich Polakach, którzy bezgranicznie postawili na Maryję: o Sługach Bożych: Prymasie Stefanie Wyszyńskim i Papieżu Janie Pawle II. Krótko przed południem odbyło się błogosławieństwo matek w stanie błogosławionym, a także małych dzieci. Zaś na Mszy wieczornej odnowiona została przysięga małżeńska. Moment wzruszający, piękny i bardzo wymowny.

Niedziela, zakończenie Misji z uroczystym błogosławieństwem odbywało się na każdej Mszy św. Zostawiliśmy Wam prośbę i przesłanie: „Odwagi, patrzcie w górę i bądźcie świętymi, bo święci budzą tęsknotę za Bogiem”. O godzinie 15.00 zgromadziliśmy się pod krzyżem misyjnym i w sposób uroczysty zakończyliśmy Misję św., oddając cześć Krzyżowi, który jest narzędziem naszego zbawienia.

Codziennie była okazja do sakramentu pojednania. Szczególnie w tym sakramencie Bóg okazywał nam swoją miłość. O tym wicie najlepiej Wy sami. Bóg również zadbał o to, byśmy mieli w czasie Misji odpowiednią pogodę.

Drogi Księżo Proboszczu, drodzy Księża Wikariusze, wreszcie Wy, drodzy Parafianie. Serdecznie dziękujemy dobremu Bogu za to, że spotkał nas ze sobą i wierzymy, że z tego spotkania są, i będą, dobre owoce. Niech Pan obdarzy Was pokojem.

A na zbliżające się Święta Zmartwychwstania Pańskiego życzymy Wam pokoju serca, radości i głębokiej wiary w to, że Chrystus żyje.

o. Fabian

Stacje Drogi krzyżowej w rozważaniach młodzieży i dzieci

W piątek, 8 kwietnia br., wolontariat młodzieży przygotował drogę krzyżową. Wspólnie chcieliśmy przeżyć te chwile, razem z Jezusem Chrystusem. Sami ułożyliśmy rozważania do każdej stacji, bo - jak każdy wie - wierni, obchodząc nabożeństwo drogi krzyżowej, rozważają cierpienie Zbawiciela, który pomimo strasznego bólu modlił się, wędrując z krzyżem na ramionach. Na tej drodze jesteśmy z Jezusem złączeni przez krzyż. Krzyże naszego życia kładziemy na krzyż Chrystusa. Jego cierpienia i nasze chcemy złożyć Bogu.

Przez tę drogę męki cierpiący Chrystus uczy nas umiejętności kontaktu z Bogiem w każdej sytuacji, w jakiej człowiek się znajduje. Uczestnicząc w drodze krzyżowej nie rozglądamy się na wszystkie strony kościoła, lecz przypomnijmy sobie te słowa i wraz z cierpiącym Jezusem łączmy się w Jego męce.

Krzysztof Żubkowski

Dzieci ze świetlicy środowiskowej „Kącik” jak co roku przygotowały stacje Drogi krzyżowej, które przedstawiły nie tylko w naszym kościele, ale również w parafii św. Jana, św. Mateusza, św. Łukasza, oraz Zmartwychwstania Pańskiego.

Narratorem była Ola R., jej mąż Paweł grał Pana Jezusa, czasem go zastępował Krzysiu R. Rolę żołnierzy odtwarzali Daniel K., Michał B., Michał J., Krystian K., Bartek K., dowódcą był Mariusz W. Weronikę zagrała Weronika P., a jej córkę - Kasia B., Maryję - Daria R., Szymona i Jana - Darek P., Piłata - Krzysiu Ż., Magdalenę - Ola S., czasem Ewelina G. Kobietami były Weronika K., Natalia K., Sandra J., Kasia B., Ola Sz. i Nikola W. Aniołem była Ania B. Jeśli w kościele nie było organisty śpiewała Magda K.

S. Bronisława SM.

Bóg - Pan Stworzenia

Stworzenie świata, czasy Apokalipsy to główne tematy spektaklu „Stwórca”, z którym bydgoszczanie mieli okazję zapoznać się w marcu w Operze Nova.

Historie biblijne to bez wątpienia jedne z najbardziej wartościowych dzieł literackich. Z ich treścią spotykamy się od najmłodszych lat. Mówią nam o nich rodzice, księża podczas Mszy Świętej oraz katecheci w przedszkolu i szkole. Czasami możemy natknąć się również na filmy o tej tematyce. Osoby żądne wiedzy z zakresu teologii miały szansę zobaczyć jej także podczas spektaklu „Stwórca” wystawianego przez Teatr Pantomimy DAR w Operze Nova.

Widowisko dotyczyło przede wszystkim aktu stworzenia świata z Księgi Rodzaju. W kolejnych częściach spektaklu widz zapoznał się z historią dwojga ludzi nawiązującą do bardzo ważnych biblijnych obrazów, takich jak Apokalipsa czy męka Jezusa Chrystusa. Publiczność w ten sposób poznała nie tylko historie Pisma Świętego, ale również

odkryła oblicze Boga – dobrego, miłosiernego, wspaniałego Artysty. Była to również okazja, by zastanowiła się nad sobą, swoim zachowaniem, a także podejściem do innych ludzi, a tym samym do Ojca Niebieskiego.

Podczas sztuki nie padło ani jedno słowo. Wszystko pokazano za pomocą gestów, ruchu scenicznego. Aktorzy tańczyli oraz chodzili na szczydach. Dużą rolę odgrywały także stroje oraz dźwięk.

To znakomita forma przedstawienia. Jednakże nie da się ukryć, iż bez znajomości Pisma Świętego widz nic by nie zrozumiał.

O tym, że warto obejrzeć ten spektakl przekonują nas nie tylko recenzje i chęć przypatrzenia się biblijnej historii, a tym samym swojemu życiu. „Stwórca” został doceniony podczas

II Festiwalu Teatrów Tańca w Pile, zdobywając nagrodę Grand Prix.

Malwina Żyrek

REKOLEKCJE

Nadeszły Święta Wielkanocne, a więc, jak co roku, w naszym kościele odbyły się spotkania rekolekcyjne. W tym roku dzieci i młodzież spotkały się na wspólnej modlitwie z księdzem Szymonem Gołotą, kapelanem Regionalnego Centrum Onkologii w Bydgoszczy.

DRZWI OTWARTE SZKOŁY

Drzwi otwarte, na które zaprosiła dyrekcja i nauczyciele Zespołu Szkół nr 20, cieszyły się ogromnym zainteresowaniem rodziców i ich pociech. Zaproszeni goście mieli możliwość szczegółowego zapoznania się z ofertą edukacyjną szkoły, oglądali sale lekcyjne, rozmawiali z nauczycielami, zwiedzali bibliotekę i świetlicę.

Największym zainteresowaniem przyszłych pierwszoklasistów i ich rodziców cieszyła się lekcja z Kubusiem Puchatkiem. Nauczycielki nauczania wczesnoszkolnego, pani Hanna Paterka i pani Justyna Stefańska, przygotowały dla nich potrawę Kubusia Puchatka – chleb z miodem. Dzieci wspólnie się też bawiły i otrzymały wiele nagród-niespodzianek oraz dyplomy. Lekcja pozwoliła na zapoznanie się z przyszłymi nauczycielami i kolegami z klasy. Uśmiech na twarzach dzieci i rodziców był dla nauczycieli największą nagrodą.

Dużą atrakcją spotkania z przyszłymi gimnazjalistami był pokaz rugby, mecz piłki siatkowej uczniowie-rodzice i rodzinny turniej tenisa stołowego. Nie zabrakło też chętnych do wzięcia udziału w turnieju klas 5 „Potyczki polonistyczne”. Chętnych zapraszamy na kolejne „Drzwi otwarte”. Zapisy do szkoły trwają.

Barbara Gierszewska

Szymon Czechowicz. Zmartwychwstanie.

**Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych?
Nie ma Go tutaj, zmartwychwstał. (Łk 24, 5-6)**

Chrystus Zmartwychwstały idzie ku nam ze swoją miłością. On jest i żyje w swoim Kościele. Spotykamy Go szczególnie w niedzielę, gdy gromadzimy się na sprawowaniu Eucharystii – Sakramentu miłości.

**Chrystus zmartwychwstał!
Prawdziwie zmartwychwstał.**

Z Nim można zawsze rozpocząć na nowo!

**Życzymy Wam, Drodzy Parafianie,
pokoju, radości i przede wszystkim nadziei.**

INFORMACJE PARAFIALNE

Sprawy duszpasterskie

1. W niedzielę, 1 maja, beatyfikacja Sługi Bożego Jana Pawła II. W tym dniu:
 - Msze św. tak, jak w każdą niedzielę. W czasie każdej Mszy św. będziemy dziękować za dar Błogosławionego Jana Pawła II.
 - O godz. 21.00 odbędzie się nabożeństwo dziękczynne na Rynku przy naszym kościele. O godz. 21.37 zakończenie nabożeństwa i wniesienie obrazu Błogosławionego Jana Pawła II do naszego kościoła.
2. Majowe nabożeństwo codziennie:
 - w kościele, dla wszystkich, o godz. 18.00,
 - na Wyszogrodzie, przy krzyżu, o godz. 18.30.
3. W maju nie odwiedzamy chorych.
4. W I piątek miesiąca, 6 maja:
 - spowiedź od godz. 16.00,
 - Msza św. dla wszystkich klas o godz. 17.00.
5. Spotkania formacyjne i spowiedź przed bierzmowaniem o godz. 17.30:
 - kl. II Gimnazjum nr 1, 2, 3 – w czwartek, 5 maja,
 - kl. II Gimnazjum Towarzystwa Salezjańskiego i pozostałych – w piątek, 6 maja.
6. Nowenna do MB Nieustającej Pomocy w każdą środę o godz. 18.00.
7. Chrzest św. w sobotę, 7 maja, na Mszy św. o godz. 18.30, i w niedzielę, 15 maja, na Mszy św. o godz. 12.30. Pouczenie dla rodziców i chrzestnych w przeddzień chrztu, po Mszy św. o godz. 18.30.
8. Przyjęcie do I Komunii św. w niedzielę, 8 maja, o godz. 11.00. Wiernych, którzy mają zwyczaj przychodzić do kościoła na godz. 11.00, prosimy tym razem o wybranie innej Mszy św. z okazji I Komunii św.:
 - spowiedź dla dzieci w sobotę, 7 maja, o godz. 9.00, dla rodziców o godz. 10.00,
 - nabożeństwo, rozdanie pamiątek i zdjęcie – w niedzielę, 8 maja, o godz. 16.00,
 - „Biały Tydzień” od poniedziałku do piątku, od 9 do 13 maja:
 - nabożeństwo o godz. 18.00,
 - Msza św. o godz. 18.30.

9. W środę, 11 maja, o godz. 17:45, różaniec za zmarłych, których wspominamy w „zdrowaśkach rocznych”, następnie nowenna do MB Nieustającej Pomocy i Msza św. w intencji wymienionych zmarłych.
10. Nabożeństwo Fatimskie w piątek, 13 maja, o godz. 20.00. Prosimy o przyniesienie świec.
11. Rocznica I Komunii św. w niedzielę, 15 maja, o godz. 11.00.
12. Spotkanie Akcji Katolickiej w domu katechetycznym, w poniedziałek, 16 maja.
13. Zbiórka i wydawanie odzieży we wtorek, w domu katechetycznym, od godz. 16.00 do 18.00.

Sprawy materialne

1. Zbiórka do puszek wyniosła w kwietniu 1.318 zł.
2. Ofiary jednorazowe złożyło pięć kolejnych rodzin (470 zł).
3. Po Świętach zostaną przewiezione do konserwacji trzy witraże.

Zostali ochrzczeni

Oliwia Trosińska, ur. 5.11.2010 r.
Barbara Kurkowska, ur. 7.01.2010 r.
Amelia Szlacheta, ur. 27.04.2010 r.
Dominik Durszewicz, ur. 10.10.2010 r.
Marcel Dahlke, ur. 27.01.2010 r.
Pola Skorupa, ur. 5.11.2010 r.

Odeszli do wieczności

Teresa Sulewska, lat 60, z ul. Ryńskiego
Władysław Kreczmański, lat 79, z ul. Wojciechowskiego
Jacek Maternowski, lat 40, z ul. Szkolnej
Zdzisław Skok, lat 53, z ul. Osiedlowej
Stanisława Krupa, lat 90, z ul. Bydgoskiej
Aleksander Duszyński, lat 51, z ul. Piłsudskiego
Stanisław Sawicki, lat 84, ojciec ks. Janusza Sawickiego, byłego wikariusza naszej parafii, a dzisiaj proboszcza w Łochowie.

www.mikolaj.bydgoszcz.pl

G Ł O S
ŚWIĘTEGO
MIKOŁAJA

Redaguje zespół: Dorota Gołda, Krystyna Karpińska, Henryk Wilk, ks. Dariusz Kozłowski, ks. Edward Wasilewski. DTP: Jerzy Rusiniak.
Asystent kościelny: ks. kan. dr Roman Buliński. E-mail: parafia@mikolaj.bydgoszcz.pl
Adres redakcji: ul. Wyzwolenia 2, 85-790 Bydgoszcz. Tel. 52-347-15-55.
Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. Świętego Mikołaja w Bydgoszczy. Nakład: 550.

Młodzi, umocnieni Duchem Świętym

Fakt udzielenia Ducha Świętego apostołom wywołał zdumienie, zadziwienie, a nawet podziw. Bowiem ci wszyscy, którzy byli wówczas w Jerozolimie, a pochodzili z różnych krain, słyszeli, jak apostołowie głosili wielkie dzieła Boże w ich własnych językach. Ludzie, którzy zapewne nie byli w tych krainach, którzy nie uczyli się w żadnych szkołach językowych, mówili obcymi dla siebie językami. To zdumiewające działanie Ducha Świętego ukazuje nam, jak ogromna jest Jego moc, jak wielkie rzeczy może On zdziałać w człowieku, który Go z wiarą przyjmuje.

Natychmiast przychodzi na myśl sakrament bierzmowania. Młodzież z naszej parafii przyjęła go w ostatnim czasie, młodzi jeszcze czekają na to wydarzenie. Wszyscy jednak, już bierzmowani i jeszcze oczekujący, pamiętajmy, że Duch Święty chce również w nas działać wielkie rzeczy. Każdego z nas obdarza niezbędnymi darami, charyzmatami, abyśmy i w naszym dzisiejszym świecie potrafili głosić *wielkie dzieła Boże*.

To nie jest jedynie jakieś odległe, historyczne wydarzenie, może i pięknie opisane, ale zapomniane. To fakt, niezaprzeczalny i realny, również dla naszej młodzieży. Kiedy jednak dziś patrzymy na Ducha Świętego, Jego dary i działanie w człowieku, trzeba, abyśmy sobie przypomnieli, że ono trwa w nas już od sakramentu Chrztu Świętego. To przecież sakramenty przynoszą nam Ducha Świętego. Przecież od chwili przyjęcia chrztu, każdy z nas staje się Dzieckiem Bożym, a wyrazem tego jest działanie w nas Ducha Świętego, zwłaszcza w darach: wiary, nadziei i miłości.

Bierzmowanie umacnia nas zatem w tym, co każdy już wcześniej otrzymał. Pan Jezus chce przynosić dar pokoju, który jest tak bardzo potrzebny, aby w naszych, tak niespokojnych czasach, nie zagubić się. Ten pokój serca to nie tylko jakieś dobre wybory: chłopaka, dziewczyny, kiedyś narzeczonego czy narzeczonej. Ale to też dar spokojnego i rozważnego patrzenia na otaczającą nas rzeczywistość.

Ks. Edward

Bierzmowanie 2011

